

*on s'unixen
terra i mar...*

EXPOSICIÒ ITINERANT

CAM

Caja de Ahorros
del Mediterráneo

OBRES SOCIALS

Institut d'Ecologia Litoral

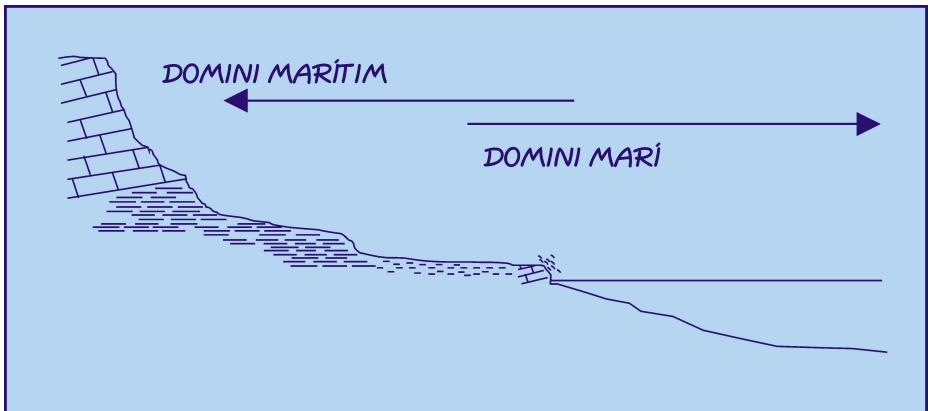
EL LITORAL

EL LITORAL CONSTITUÏX UNA FRONTERA ENTRE DOS AMBIENTS MOLT DISPARS: EL MAR I LA TERRA FERMA.

En ell es troben organismes terrestres adaptats a les condicions d'humitat, salinitat i vent, amb organismes marins que, per la seua banda, suporten períodes d'emersió, dessecació i insolació.

Així, es poden diferenciar dos dominis al litoral: el DOMINI MARÍTIM i el DOMINI MARÍ.

El domini marítim el constituïxen organismes d'origen terrestre adaptats a la influència més o menys directa del mar. Pel que fa al domini marí, el formen les comunitats que viuen permanentement sumergides i també aquelles situades a la interfase terra-mar on poden suportar la sequera temporal i la insolació pròpia del medi aeri.

TIPUS DE COSTA

Atenent al seu origen a la província d'Alacant es poden distingir dos tipus de costa: d'EROSIÓ i de SEDIMENTACIÓ.

COSTES D'EROSIÓ

Són originades per diversos agents erosius, fonamentalment el vent i l'aigua.

Existixen de dos tipus:

- PENYA-SEGATS ALTS, d'altura superior als 10 metres, amb una base assentada en aigües profundes.
- PENYA-SEGATS MITJANS I BAIXOS, d'altura inferior als 10 metres i assentats sobre aigües tranquil·les i poc profundes.

COSTES DE SEDIMENTACIÓ

Per a la seua formació són necessàries aportacions fluvials i el concurs dels corrents marins. Es distingixen els següents tipus:

- PLATGES D'ARENA, formades per arenes fines de gran mobilitat.
- PLATGES DE GRAVA I CÒDOLS, formades per l'acumulació de gran quantitat de palets i còdols.
- COSTES DE RESTINGA I ALBUFERES, formades per trams on la platja es tanca i transforma en una zona inundable. Es distingixen les següents formacions:
 - SALADARS COSTANERS
 - ALBUFERES
 - MARJALS

COSTES ABRUPTES

La vegetació dels penya-segats està condicionada per la naturalesa del substrat i la influència del mar. Esta última es manifesta principalment per una elevada salinitat i l'acció mecànica de l'onatge.

Amb estes condicions ambientals, les plantes dels penya-segats han de posseir arrels fortes per a fixar-se a les esquerdes de les roques, així com estructures que les permeten sobreviure en ambients amb molta concentració de sal.

La inaccessibilitat a este tipus de costes ha afavorit la conservació d'estos hàbitats que, hui en dia, estan entre els de major valor ecològic de la província.

Plantes típiques de penya-segats litorals

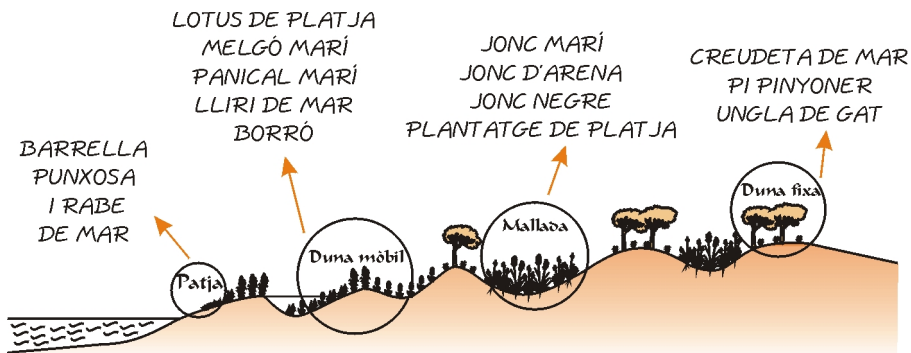
PLATGES D'ARENA

Les comunitats vegetals que s'instal·len als sistemes dunars assolixen gran interès ja que la major part de les plantes que s'hi troben són exclusives d'estos ambients.

Les comunitats solen disposar-se en bandes paral·leles a la línia de costa, des de les més pròximes al mar (amb major influència marina i, per tant, amb plantes que presenten més adaptacions) fins a les més allunyades (poc o gens afectades pel mar).

Les dunes de Guardamar i Elx es troben entre les més extenses i millor conservades de tot el sud-est espanyol.

Plantes típiques d'arenas litorals

PLATGES DE GRAVA

Les platges de grava i còdols estan formades per gran quantitat de palets i còdols de grandària molt variable. Són característiques de costes accidentades o estan pròximes a les desembocadures de rius i rambles.

El paisatge vegetal de les platges de grava és especialment esquerp. La naturalesa del substrat impedeix el desenvolupament de gran part de comunitats vegetals i rarament s'observa vegetació en este tipus de costes. A les condicions adverses pròpies de les platges se suma la grandària dels còdols i la seua mobilitat.

Són poques les espècies típiques d'estes ambients, sent les més freqüents el CASCALL MARÍ i el FENOLL DE MAR que sol instal·lar-se en els penya-segats litorals i també apareix en la major part de les platges de grava del litoral alacantí on, en molts casos és l'única planta visible durant tot l'any.

Transformació de les platges de grava

Les platges de grava no són molt apreciades des del punt de vista turístic, per la qual cosa en l'actualitat estan sofrint transformacions mitjançant l'aportació de grans quantitats d'arena. Esta transformació, des del punt de vista ambiental, afecta a.

- LA ZONA SUBMERGIDA
 - canvis en el perfil del fons marí i de la línia de costa
 - disminució de la transparència de les aigües
 - alteració de la flora i fauna marina.
- LA ZONA EMERGIDA
 - disminució d'ambients litorals
 - desaparició de espècies característiques d'estos enclavaments.

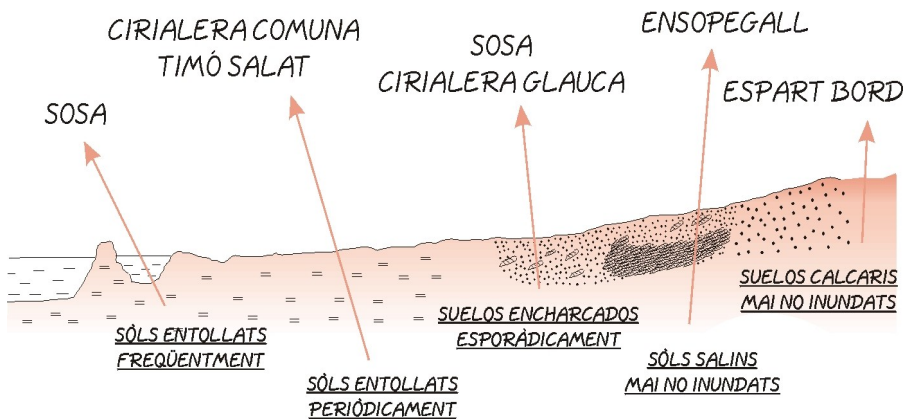
SALADARS COSTANERS

Els saladars constitueixen un dels ecosistemes més interessants del sud-est peninsular. Perquè existisquen saladars han de donar-se al mateix temps dos circumstàncies; un sòl amb un elevat contingut en sals i, per altra banda, que el nivell freàtic es trobe pròxim a la superfície.

Les espècies vegetals que colonitzen estos ambients tenen adaptacions especials per a poder sobreviure, doncs l'elevada concentració de sals en el sòl resulta tòxica per a la majoria de les plantes.

La distribució de la vegetació en els saladars depén fonamentalment de dos factors: la salinitat i la humitat, que junt amb la textura del sòl determinen l'aparició d'unes o altres comunitats vegetals.

Plantes típiques dels saladars costaners

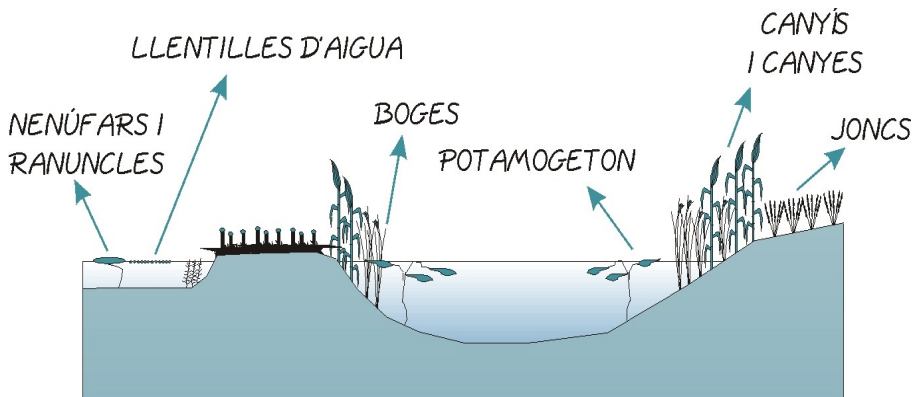
MARJALS I ALBUFERES

Els ecosistemes de marjals i albuferes estan caracteritzats per l'existència d'una capa freàtica d'aigua dolça o salabrosa, més o menys permanent durant tot l'any.

Les comunitats vegetals que colonitzen estos ambients es poden separar en dos grups; per una banda les comunitats de plantes aquàtiques que viuen surant i, per l'altra, les que viuen fora del aigua però arrelades en sòls submergits o entollats.

Els factors que condicionen la presència d'una comunitat o una altra són molt variats, no obstant això els fonamentals són la fondària i la persistència de l'aigua.

Plantes típiques de marjals i albuferes

Al llarg dels més de 200 quilòmetres de la seua costa, podem observar-hi una gran varietat de formacions litorals, en les quals es desenvolupen nombroses espècies vegetals que engloben una part important de la riquesa florística de la nostra província.

És una mostra dels ecosistemes litorals, la principal característica dels quals residix en la confluència de la TERRA i el MAR.

Per a més informació i sol·licitut d'exposició i tallers:

- e.ambiental@ecologialitoral.com
- Tel. 965 65 76 90